

Profesor
JERZY WOŹNICKI

DOKTOR
HONORIS
CAUSA

POLITECHNIKI KOSZALIŃSKIEJ

KOSZALIN 2024

Profesor Jerzy Woźnicki
Doktor Honoris Causa
Politechniki Koszalińskiej

POLITECHNIKA KOSZALIŃSKA

PROFESOR JERZY WOŹNICKI

**DOKTOR HONORIS CAUSA
POLITECHNIKI KOSZALIŃSKIEJ**

11 CZERWCA 2024

KOSZALIN 2024

POLITECHNIKA KOSZALIŃSKA

ISBN 978-83-7365-622-2

Przewodniczący Uczelnianej Rady Wydawniczej
Zbigniew Danielewicz

Projekt okładki
Tadeusz Walczak

Skład i łamanie
Katarzyna Musiał

© Copyright by Wydawnictwo Uczelniane Politechniki Koszalińskiej
Koszalin 2024

WYDAWNICTWO UCZELNIANE POLITECHNIKI KOSZALIŃSKIEJ
75-620 Koszalin, ul. Raławicka 15-17

Koszalin 2024, wyd. I, ark. wyd. 2,64, format B-5, nakład 200 egz.
Druk: INTRO-DRUK, Koszalin

Profesor Jerzy Woźnicki
Doktor Honoris Causa
Politechniki Koszalińskiej

SPIS TREŚCI

Dr hab. Danuta Zawadzka, prof. PK
J. M. Rektor Politechniki Koszalińskiej
SŁOWO WSTĘPNE

Prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak
UZASADNIENIE WNIOSKU
o nadanie Profesorowi Jerzemu Woźnickiemu tytułu i godności
Doktora Honoris Causa Politechniki Koszalińskiej

Prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak
Promotor
LAUDATIO

UCHWAŁA SENATU
POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ W POZNANIU

Prof. dr hab. inż. Teofil Jesionowski
OPINIA DLA SENATU
POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ W POZNANIU

UCHWAŁA SENATU
AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ
W KRAKOWIE

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Słomka
OPINIA DLA SENATU
AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ
W KRAKOWIE

UCHWAŁA SENATU
UNIwersytetu im. Adama Mickiewicza
W POZNANIU

Prof. dr hab. Bogumiła Kaniewska
OPINIA DLA SENATU
UNIwersytetu im. Adama Mickiewicza
W POZNANIU

UCHWAŁA
SENATU POLITECHNIKI KOSZALIŃSKIEJ
w sprawie nadania tytułu
DOKTORA HONORIS CAUSA
POLITECHNIKI KOSZALIŃSKIEJ
WYSTĄPIENIE DOKTORA HONORIS CAUSA

SŁOWO WSTĘPNE

Dr hab. Danuta Zawadzka, prof. PK
Rektor Politechniki Koszalińskiej

**Szanowni Państwo,
Drodzy Czytelnicy,**

Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki jest 11. Doktorem Honoris Causa Politechniki Koszalińskiej. Człowiekiem o dorobku wyjątkowym w niemal wszystkich dziedzinach związanych z funkcjonowaniem polskich uczelni. Od wielu lat pozostaje osobą, która swoją działalnością daje świadectwo, że naukowiec i nauczyciel akademicki ma najwyższe kompetencje do wprowadzania zmian systemowych.

Akademicki tytuł honorowy otrzymuje rektor Politechniki Warszawskiej (w latach 1996-2002), inicjator i realizator wielu przedsięwzięć na rzecz rozwoju szkolnictwa wyższego i nauki w Polsce, w tym powołania Fundacji Rektorów Polskich i Instytutu Społeczeństwa Wiedzy, od wielu lat związany z Wydziałem Administracji i Nauk Społecznych Politechniki Warszawskiej.

W nieodległej przeszłości był również przewodniczącym Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich i przewodniczącym Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, ekspertem rządowym i ekspertem do spraw szkolnictwa wyższego Rady Europy i UNESCO. Z podziwem przywołuję fakt, że ma na koncie 130 publikacji dotyczących zarządzania i systemowych uwarunkowań działania szkolnictwa wyższego.

Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki był i jest doradcą wielu znamiennych gremiów, w tym międzynarodowych. Autorem książek, redaktorem wydawnictw, a nade wszystko człowiekiem o niespożytej energii i pozytywnym nastawieniu do ludzi i otoczenia. Jednak przede wszystkim jest mentorem pokoleń Polek i Polaków. Współtwórcą akademickiego społeczeństwa obywatelskiego, wychowawcą dla młodych aktywistów, nauczycielem nauczycieli.

Koszalin, 11 czerwca 2024 r.

**Uzasadnienie wniosku
o wszczęcie postępowania w sprawie nadania
godności doktora honoris causa
Politechniki Koszalińskiej
prof. dr hab. inż. Jerzemu Woźnickiemu
z Politechniki Warszawskiej**

Prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

Kandydat urodził się 22 maja 1947 r. w Kotuniu w województwie mazowieckim. Posiada wykształcenie wyższe, jest profesorem nauk technicznych, zatrudnionym na Wydziale Administracji i Nauk Społecznych Politechniki Warszawskiej.

Profesor Jerzy Woźnicki pełnił lub pełni obecnie wiele funkcji ważnych dla rozwoju polskiego szkolnictwa wyższego:

- W okresie 1996–2002 był rektorem Politechniki Warszawskiej.
- Był przewodniczącym Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2014-17).
- Od 2002 roku jest prezesem Fundacji Rektorów Polskich.
- Od 2003 roku jest dyrektorem Instytutu Społeczeństwa Wiedzy.
- W latach 1999-2002 był przewodniczącym Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP) i od 1997 roku członkiem Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich.
- Od 2016 roku przewodniczy Komisji ds. Strategicznych Problemów Szkolnictwa Wyższego KRASP.
- W 2017 roku kierował Zespołem „Ustrój i zarządzanie w szkolnictwie wyższym” w pracach Rady Narodowego Kongresu Nauki.
- Od 2015 roku jest członkiem Europejskiej Akademii Nauk i Sztuk w Sekcji V „Nauki Społeczne, Prawo i Ekonomia”.

- W 2005 roku był głównym autorem i przewodniczył pracom zespołu jako przedstawiciel Prezydenta RP w pracach parlamentarnych nad ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym.
- Był organizatorem oraz wykładowcą łącznie 27 Szkół Fundacji Rektorów Polskich dotyczących zarządzania strategicznego w szkolnictwie wyższym dla rektorów, kanclerzy i kwestorów w okresie 2005-2022.

Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki jest autorem lub redaktorem ponad 120 publikacji, w tym kilkudziesięciu monografii naukowych dotyczących zarządzania uczelnią oraz prawnych uwarunkowań działania szkolnictwa wyższego.

Jest pomysłodawcą i głównym autorem Kodeksu KRASP „Dobre praktyki w szkołach wyższych KRASP”. Do innych cennych osiągnięć w zakresie doskonalenia ustroju szkół wyższych i rozwoju szkolnictwa wyższego, zaliczyć należy redakcję naukową i współautorstwo Komentarza do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Wydawnictwo Wolter Kluwer, 2019.

Przebieg pracy zawodowej

Prof. Jerzy Woźnicki w latach 1970-73 był doktorantem w Instytucie Fizyki Politechniki Warszawskiej. Od 1973 roku pracował na Wydziale Elektroniki i Technik Informatycznych (wcześniej na Wydziale Elektroniki) Politechniki Warszawskiej, gdzie był nauczycielem akademickim i pracował na kolejnych stanowiskach, od starszego asystenta do stanowiska profesora zwyczajnego (w 2004 roku).

Zakres Jego działalności badawczej i zainteresowań naukowych obejmował w dziedzinie nauk technicznych: elektronikę, fotonikę, przetwarzanie obrazów i zastosowania technik informatycznych, a w dziedzinie nauk społecznych: problematykę zarządzania uczelniami i systemowe uwarunkowania działania szkół wyższych, a także zagadnienia rozwoju sektora wiedzy, a w tym problematykę

polityki edukacyjnej, naukowej, społeczeństwa informacyjnego, społeczeństwa wiedzy i gospodarki opartej na wiedzy.

W latach 1984-1987 pełnił funkcję Zastępcy Dyrektora Instytutu, a od 1987r. był Kierownikiem Zakładu Przetwarzania Obrazu, a następnie Fotoniki Obrazowej i Mikrofalowej. W okresie 1990-1996 zajmował stanowisko Dziekana Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych oraz Przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Organizacji Uczelni.

W latach 1996-2002 był Rektorem Politechniki Warszawskiej. Od roku 2017 jest profesorem na Wydziale Administracji i Nauk Społecznych na stanowisku badawczym, aktualnie ewaluowanym w naukach o polityce i administracji oraz w naukach prawnych.

Ważniejsze funkcje pełnione w przeszłości

Był ekspertem rządowym i ekspertem ds. szkolnictwa wyższego Rady Europy oraz UNESCO, koordynatorem Programu Reformy Szkolnictwa Wyższego i Badań Naukowych w Instytucie Spraw Publicznych, przewodniczącym Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich i członkiem Prezydium (nieprzerwanie od 1997r.), a w latach 1997-99 oraz 2005-2014 przewodniczącym Komisji ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych KRASP.

Był przewodniczącym Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, a także przedstawicielem KRASP i członkiem Rady w Konfederacji Konferencji Rektorów Krajów Unii Europejskiej i Krajów Stowarzyszonych.

Był także wiceprzewodniczącym Narodowej Rady Integracji Europejskiej (przewodniczącym był premier), członkiem Rady Konsultacyjnej przy Ministrze Łączności i Rady Fundacji Centrum Innowacji FIRE, członkiem Komitetów Polskiej Akademii Nauk: Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji, Komitetu Prognoz Polska 2000 Plus, Komitetu Naukoznawstwa, członkiem Zarządu Polskiego Komitetu Optoelektroniki.

Był członkiem Konwersatorium Ekonomicznego organizowanego przez Instytut Nauk Ekonomicznych Polskiej Akademii Nauk,

a ponadto członkiem Rady Naukowej Instytutu Technologii Próżniowej.

W 1995 r. został członkiem The Institution of Electrical Engineers (IEE). Wizytował amerykańskie firmy elektroniczne oraz liczne uniwersytety w kilkudziesięciu krajach Europy, Ameryki Północnej i Dalekiego Wschodu.

Był delegatem KRASP do międzyresortowego zespołu ds. systemu finansowania szkolnictwa wyższego, powołanego przez Ministra Finansów i Ministra Edukacji Narodowej, członkiem Rady Konsultacyjnej ds. Reformy Edukacji Narodowej, działającej w MEN oraz członkiem Zespołu doradczego przy MEN w sprawach sposobów finansowania badań naukowych na uczelniach.

Przewodniczył Zespołowi Prezydenta RP ds. przygotowania projektu ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, którego był głównym autorem. Był następnie pełnomocnikiem Prezydenta w pracach parlamentarnych nad tą ustawą. W latach 1996-2002 przewodniczył Jury Nagród Siemens.

W latach 2003-06 przewodniczył Komitetowi „Polska w Zjednoczonej Europie” przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk. W latach 2006-2008 przewodniczył Zespołowi Interdyscyplinarnemu ds. Mobilności i Karier Naukowych, działającemu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

W okresie 2007-2013 był członkiem zespołów działających w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, m.in.: Zespołu do spraw Opracowania Założeń Reformy Systemu Nauki oraz Założeń Reformy Systemu Szkolnictwa Wyższego, Forum Ekspertów, a ponadto Zespołu do spraw zmian przepisów prawnych w zakresie szkolnictwa wyższego. Był przewodniczącym i członkiem wielu komitetów naukowych konferencji i sympozjów naukowych.

Był pomysłodawcą i realizatorem wielu przedsięwzięć, których efektem jest wielki wkład nowej wiedzy i jej zastosowań w zakresie kierowania rozwojem szkolnictwa wyższego i nauki w Polsce. Jed-

nym z nich stała się inicjatywa utworzenia Fundacji Rektorów Polskich, a następnie Instytutu Społeczeństwa Wiedzy, podjęta w 2001 roku przez kilkudziesięciu rektorów – członków KRASP.

Funkcje pełnione od roku 2014

W latach 2014-17 prof. Jerzy Woźnicki był przewodniczącym Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, członkiem Rady Narodowego Kongresu Nauki i przewodniczącym Zespołu ds. Ustroju i Zarządzania w szkolnictwie wyższym Rady NKN (2016-18).

Od 1999 roku jest członkiem Prezydium KRASP, a od 2016 roku przewodniczy Komisji ds. Strategicznych Problemów Szkolnictwa Wyższego KRASP. Jest członkiem Komisji ds. Współpracy Międzynarodowej KRASP od 2020 roku. Przewodniczy Kapitulę Konkursu Liderów Zarządzania Uczelnią LUMEN. Z ramienia KRASP jest członkiem Sektorowej Rady ds. Kompetencji Sektora Finansowego.

Jest od 2002 roku Prezesem Zarządu Fundacji Rektorów Polskich, Dyrektorem Instytutu Społeczeństwa Wiedzy, a także kieruje pracami Centrum Analiz i Dialogu Fundacji Rektorów Polskich (FRP). W latach 2009-2022 był członkiem Komitetu Etyki w Nauce działającego przy Prezydium PAN.

Zainicjował, organizuje i osobiście prowadzi działalność szkoleniowo-dyskusyjną FRP, adresowaną do wyższej kadry kierowniczej uczelni, a w tym m.in. tzw. „Szkoly dla rektorów” oraz „Szkoly dla kanclerzy i kwestorów”. W latach 2005-2023 odbyło się 27 Szkół, organizowanych w ramach partnerstwa strategicznego z Konferencją Rektorów Akademickich Szkół Polskich, w ustanowionym na wniosek Profesora, Programie Stałych Przedsięwzięć FRP, w systemie doskonalenia kadr kierowniczych uczelni akademickich.

Jest pomysłodawcą i współautorem „Kodeksu dobrych praktyk szkół wyższych”. W latach 2009-10 przewodniczył Komitetowi Sterującemu i Zespołowi Wykonawców w pracach FRP-ISW nad przy-

gotowaniem projektu środowiskowego „Strategii rozwoju szkolnictwa wyższego: 2010-2020”, przyjętego przez Forum Ekspertów MNiSW za projekt bazowy w pracach Ministerstwa nad Programem rozwoju szkolnictwa wyższego do 2020 roku.

W latach 2011-12 był członkiem Zespołu ds. nowych dyscyplin naukowych powołanym spoza grona członków CK. Był wnioskodawcą i ekspertem CK odpowiedzialnym za opis dyscypliny pn. nauki o polityce publicznej.

Przewodniczył Komitetowi Sterującemu w ramach zrealizowanego projektu dla KRASP pn. „Program rozwoju szkolnictwa wyższego do 2020 r. Wybrane działania FRP-ISW na rzecz KRASP w kadencji 2012-16”, dotyczącego rozwinięcia wybranych treści projektu środowiskowego Strategii rozwoju szkolnictwa wyższego 2010-20, z uwzględnieniem krajowych i zagranicznych, instytucjonalnych uwarunkowań działania uczelni.

Od 2020 roku jest Liderem Projektu pt. „Prognoza rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce do 2030 r.” – głównym celem Projektu jest opracowanie prognozy z uwzględnieniem trendów i rozwiązań modelowych w szkolnictwie wyższym, wraz z elementami jego wizji i perspektyw rozwojowych w Polsce.

W latach 1999-2008 r. był członkiem International Editorial Board periodyku „Higher Education in Europe”, wydawanego przez UNESCO European Center for Higher Education. Od 2003 r. jest przewodniczącym Rady programowej, a następnie Patronackiej Miesięcznika „Forum Akademickie”.

W latach 2019-2020 był członkiem Zespołu MNiSW do spraw monitorowania wdrażania reformy szkolnictwa wyższego i nauki. Obecnie jest Liderem Projektu Polsko-Ukraińskiego pt. „Polsko-ukraińska współpraca instytucji przedstawicielskich reprezentujących rektorów, na rzecz doskonalenia działania uczelni” zleconego do realizacji Politechnice Warszawskiej przez Ministerstwo Edukacji i Nauki.

Był promotorem rozpraw doktorskich i recenzentem w postępowaniach habilitacyjnych w dyscyplinach: elektronika, nauki

o polityce, ekonomia, nauki o zarządzaniu. Był promotorem rozprawy doktorskiej w dyscyplinie nauki o zarządzaniu oraz w dyscyplinie nauki o polityce i administracji.

Publikacje

Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki jest autorem około 60 publikacji naukowych o tematyce technicznej, a w tym monografii autorskiej pt.: „Podstawowe techniki przetwarzania obrazu” (1996) oraz ponad 130 publikacji dotyczących zarządzania i systemowych uwarunkowań działania szkolnictwa wyższego, a także polityki edukacyjnej i naukowej. W tym należy wskazać, między innymi, monografię autorską pt.: „Uczelnie akademickie jako instytucje życia publicznego” (2007), wydaną w 2009 roku przez UNESCO Cepes pt. „The University as an Institution of Public Domain: The Polish Perspective”.

Jest autorem raportów i ekspertyz dotyczących szkolnictwa wyższego m.in. dla Komisji Europejskiej, Europejskiego Centrum Szkolnictwa Wyższego UNESCO-Cepes oraz Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej.

Jest autorem monografii naukowej pt. Misja, społeczna rola i kultura instytucjonalna Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, wydanej w 2022 roku przez Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jest redaktorem naukowym kilkudziesięciu innych książek.

Wygłosił około 30 wykładów inauguracyjnych w różnych uczelniach krajowych. Przedstawił szereg referatów na zaproszenie w kraju i za granicą, m.in. jako key-note speaker na konferencjach międzynarodowych.

Działalność w dziedzinie nauk społecznych, prawnych i ekonomicznych

Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki w latach 2011-12 był członkiem Zespołu Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów (CK) ds. nowych

dyscyplin naukowych – wnioskodawcą i ekspertem odpowiedzialnym za opis nowej dyscypliny pn. nauki o polityce publicznej w dziedzinie nauk społecznych.

W dziedzinie nauk ekonomicznych był recenzentem CK oraz promotorem rozprawy doktorskiej. Bogate doświadczenie analityczne było podstawą wieloletniego okresu pełnienia funkcji przewodniczącego Rady Nadzorczej Banku Pekao SA.

W dziedzinie nauk prawnych prof. Jerzy Woźnicki jest uznanym i wiodącym w kraju ekspertem w obszarze prawa o szkolnictwie wyższym, w tym głównym autorem ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Wniósł wielki wkład wiedzy, jako ekspert odpowiedzialny za strategię rozwoju systemu szkolnictwa wyższego w Polsce.

Wydawnictwo Prawne Wolters Kluwer opublikowało wywiad rzekę z prof. J. Woźnickim w serii poświęconej najwybitniejszym polskim prawnikom (Łętowska, Rzepliński, Zoll).

Był redaktorem naukowym i współautorem Komentarza do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Wydawnictwo Wolters Kluwer, 2019 oraz m.in. publikacji na temat:

- Identyfikacja i uzasadnienie kierunków regulacji o kluczowym znaczeniu w ustawie prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, (2020),
- Rady uczelni: regulacje i dobre praktyki (2021),
- Trendy, modele i perspektywy rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce: 2021-2025 z projekcją do roku 2030, (2022),
- monografii autorskiej Misja, społeczna rola i kultura instytucjonalna Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Sztuka rektorstwa, kontekst systemowy i dokonania KRASP, wydanej w 2022.

Biogramy Profesora zostały umieszczone w Złotej Księdze Nauk Społecznych, w Złotej Księdze Nauk Technicznych oraz w Złotej Księdze Nauki Polskiej.

Od 2015 roku jest członkiem Europejskiej Akademii Nauk i Sztuk (ang. The European Academy of Sciences and Arts) Sekcja V „Nauki Społeczne, Prawo, Ekonomia”.

Wyróżnienia i nagrody

Za działalność naukową, organizacyjną i społeczną otrzymał wiele nagród i odznaczeń m.in. Krzyż Kawalerski Francuskiej Legii Honorowej, Krzyż Terra Marjama III klasy (Maarjamaa Ristli kolmanda klassi) oraz Krzyż Komandorski i Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.

Jest Doktorem honoris causa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu i Uniwersytetu im. Tarasa Szewczenki w Kijowie.

Otrzymał wiele nagród Ministra i Rektora, był stypendystą British Council, otrzymał także indywidualną nagrodę Sekretarza IV Wydziału PAN za działalność naukową, wiele nagród ministra, a także nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za całokształt dorobku.

Koszalin, listopad 2023 r.

Prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak
PROMOTOR

LAUDATIO
POŚWIĘCONE PANU
PROF. DR HAB. INŻ. JERZEMU WOŹNICKIEMU

Czcigodny Doktorze Honoris Causa,
Magnificencjo Rektorze,
Dostojni Goście,
Wysoki Senacie, Szanowni Państwo

Z woli Senatu Politechniki Koszalińskiej przypadł mi zaszczyt pełnienia roli promotora i sformułowania laudacji w uroczystości nadania godności Doktora Honoris Causa Politechniki Koszalińskiej prof. dr. hab. inż. Jerzemu Woźnickiemu, co jest wyrazem uznania naszego środowiska akademickiego dla wielkiego wkładu prof. Jerzego Woźnickiego w rozwój szkolnictwa wyższego w Polsce i rozwój nauki w dziedzinach nauk technicznych, społecznych i ekonomicznych.

Kandydat urodził się 22 maja 1947 r. w Kotuniu w województwie mazowieckim. Posiada wykształcenie wyższe, jest profesorem nauk technicznych, zatrudnionym na Wydziale Administracji i Nauk Społecznych Politechniki Warszawskiej.

Profesor Jerzy Woźnicki pełnił lub pełni obecnie wiele funkcji ważnych dla rozwoju polskiego szkolnictwa wyższego:

- W okresie 1996-2002 był rektorem Politechniki Warszawskiej.
- Był przewodniczącym Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2014-17).
- Od 2002 roku jest prezesem Fundacji Rektorów Polskich.
- Od 2003 roku jest dyrektorem Instytutu Społeczeństwa Wiedzy.
- W latach 1999-2002 był przewodniczącym Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP) i od 1997 roku członkiem Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich.
- Od 2016 roku przewodniczy Komisji ds. Strategicznych Problemów Szkolnictwa Wyższego KRASP.
- W 2017 roku kierował Zespołem „Ustrój i zarządzanie w szkolnictwie wyższym” w pracach Rady Narodowego Kongresu Nauki.
- Od 2015 roku jest członkiem Europejskiej Akademii Nauk i Sztuk w Sekcji V „Nauki Społeczne, Prawo i Ekonomia”.
- W 2005 roku był głównym autorem i przewodniczył pracom zespołu jako przedstawiciel Prezydenta RP w pracach parlamentarnych nad ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym.
- Był organizatorem oraz wykładowcą łącznie 27 Szkół Fundacji Rektorów Polskich dotyczących zarządzania strategicznego w szkolnictwie wyższym dla rektorów, kanclerzy i kwestorów w okresie 2005-2022.

Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki jest autorem lub redaktorem ponad 120 publikacji, w tym kilkudziesięciu monografii naukowych dotyczących zarządzania uczelniami oraz prawnych uwarunkowań działania szkolnictwa wyższego.

Jest pomysłodawcą i głównym autorem Kodeksu KRASP „Dobre praktyki w szkołach wyższych KRASP”. Do innych cennych

osiągnięć w zakresie doskonalenia ustroju szkół wyższych i rozwoju szkolnictwa wyższego, zaliczyć należy redakcję naukową i współautorstwo Komentarza do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Wydawnictwo Wolter Kluwer, 2019.

Przebieg pracy zawodowej

Prof. Jerzy Woźnicki w latach 1970-73 był doktorantem w Instytucie Fizyki Politechniki Warszawskiej. Od 1973 roku pracował na Wydziale Elektroniki i Technik Informacyjnych (wcześniej na Wydziale Elektroniki) Politechniki Warszawskiej, gdzie był nauczycielem akademickim i pracował na kolejnych stanowiskach, od starszego asystenta do stanowiska profesora zwyczajnego (w 2004 roku).

Zakres Jego działalności badawczej i zainteresowań naukowych obejmował w dziedzinie nauk technicznych: elektronikę, fotonikę, przetwarzanie obrazów i zastosowania technik informacyjnych, a w dziedzinie nauk społecznych: problematykę zarządzania uczelniami i systemowe uwarunkowania działania szkół wyższych, a także zagadnienia rozwoju sektora wiedzy, a w tym problematykę polityki edukacyjnej, naukowej, społeczeństwa informacyjnego, społeczeństwa wiedzy i gospodarki opartej na wiedzy.

W latach 1984-1987 pełnił funkcję Zastępcy Dyrektora Instytutu, a od 1987r. był Kierownikiem Zakładu Przetwarzania Obrazu, a następnie Fotoniki Obrazowej i Mikrofalowej. W okresie 1990-1996 zajmował stanowisko Dziekana Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych oraz Przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Organizacji Uczelni.

W latach 1996-2002 był Rektorem Politechniki Warszawskiej. Od roku 2017 jest profesorem na Wydziale Administracji i Nauk Społecznych na stanowisku badawczym, aktualnie ewaluowanym w naukach o polityce i administracji oraz w naukach prawnych.

Ważniejsze funkcje pełnione w przeszłości

Był ekspertem rządowym i ekspertem ds. szkolnictwa wyższego Rady Europy oraz UNESCO, koordynatorem Programu Reformy Szkolnictwa Wyższego i Badań Naukowych w Instytucie Spraw Publicznych, przewodniczącym Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich i członkiem Prezydium (nieprzerwanie od 1997 r.), a w latach 1997-99 oraz 2005-2014 przewodniczącym Komisji ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych KRASP.

Był przewodniczącym Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, a także przedstawicielem KRASP i członkiem Rady w Konfederacji Konferencji Rektorów Krajów Unii Europejskiej i Krajów Stowarzyszonych.

Był także wiceprzewodniczącym Narodowej Rady Integracji Europejskiej (przewodniczącym był premier), członkiem Rady Konsultacyjnej przy Ministrze Łączności i Rady Fundacji Centrum Innowacji FIRE, członkiem Komitetów Polskiej Akademii Nauk: Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji, Komitetu Prognoz Polska 2000 Plus, Komitetu Naukoznawstwa, członkiem Zarządu Polskiego Komitetu Optoelektroniki.

Był członkiem Konwersatorium Ekonomicznego organizowanego przez Instytut Nauk Ekonomicznych Polskiej Akademii Nauk, a ponadto członkiem Rady Naukowej Instytutu Technologii Próżniowej. W 1995 r. został członkiem The Institution of Electrical Engineers (IEE). Wizytował amerykańskie firmy elektroniczne oraz liczne uniwersytety w kilkudziesięciu krajach Europy, Ameryki Północnej i Dalekiego Wschodu.

Był delegatem KRASP do międzyresortowego zespołu ds. systemu finansowania szkolnictwa wyższego, powołanego przez Ministra Finansów i Ministra Edukacji Narodowej, członkiem Rady Konsultacyjnej ds. Reformy Edukacji Narodowej, działającej w MEN oraz członkiem Zespołu doradczego przy MEN w sprawach sposobów finansowania badań naukowych na uczelniach.

Przewodniczył Zespołowi Prezydenta RP ds. przygotowania projektu ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, którego był głównym

autorem. Był następnie pełnomocnikiem Prezydenta w pracach parlamentarnych nad tą ustawą. W latach 1996-2002 przewodniczył Jury Nagród Siemens.

W latach 2003-06 przewodniczył Komitetowi "Polska w Zjednoczonej Europie" przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk. W latach 2006-2008 przewodniczył Zespołowi Interdyscyplinarnemu ds. Mobilności i Karier Naukowych, działającemu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

W okresie 2007-2013 był członkiem zespołów działających w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, m.in.: Zespołu do spraw Opracowania Założeń Reformy Systemu Nauki oraz Założeń Reformy Systemu Szkolnictwa Wyższego, Forum Ekspertów, a ponadto Zespołu do spraw zmian przepisów prawnych w zakresie szkolnictwa wyższego. Był przewodniczącym i członkiem wielu komitetów naukowych konferencji i sympozjów naukowych.

Był pomysłodawcą i realizatorem wielu przedsięwzięć, których efektem jest wielki wkład nowej wiedzy i jej zastosowań w zakresie kierowania rozwojem szkolnictwa wyższego i nauki w Polsce. Jednym z nich stała się inicjatywa utworzenia Fundacji Rektorów Polskich, a następnie Instytutu Społeczeństwa Wiedzy, podjęta w 2001 roku przez kilkudziesięciu rektorów – członków KRASP.

Funkcje pełnione od roku 2014

W latach 2014-17 prof. Jerzy Woźnicki był przewodniczącym Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, członkiem Rady Narodowego Kongresu Nauki i przewodniczącym Zespołu ds. Ustroju i Zarządzania w szkolnictwie wyższym Rady NKN (2016-18).

Od 1999 roku jest członkiem Prezydium KRASP, a od 2016 roku przewodniczy Komisji ds. Strategicznych Problemów Szkolnictwa Wyższego KRASP. Jest członkiem Komisji ds. Współpracy Międzynarodowej KRASP od 2020 roku. Przewodniczy Kapitulie Konkursu Liderów Zarządzania Uczelnią LUMEN. Z ramienia KRASP jest członkiem Sektorowej Rady ds. Kompetencji Sektora Finansowego.

Jest od 2002 roku Prezesem Zarządu Fundacji Rektorów Polskich, Dyrektorem Instytutu Społeczeństwa Wiedzy, a także kieruje pracami Centrum Analiz i Dialogu Fundacji Rektorów Polskich (FRP). W latach 2009-2022 był członkiem Komitetu Etyki w Nauce działającego przy Prezydium PAN.

Zainicjował, organizuje i osobiście prowadzi działalność szkoleniowo-dyskusyjną FRP, adresowaną do wyższej kadry kierowniczej uczelni, a w tym m.in. tzw. „Szkoly dla rektorów” oraz „Szkoly dla kanclerzy i kwestorów”. W latach 2005-2023 odbyło się 27 Szkól, organizowanych w ramach partnerstwa strategicznego z Konferencją Rektorów Akademickich Szkól Polskich, w ustanowionym na wniosek Profesora, Programie Stałych Przedsięwzięć FRP, w systemie doskonalenia kadr kierowniczych uczelni akademickich.

Jest pomysłodawcą i współautorem „Kodeksu dobrych praktyk szkół wyższych”. W latach 2009-10 przewodniczył Komitetowi Sterującemu i Zespołowi Wykonawców w pracach FRP-ISW nad przygotowaniem projektu środowiskowego „Strategii rozwoju szkolnictwa wyższego: 2010-2020”, przyjętego przez Forum Ekspertów MNiSW za projekt bazowy w pracach Ministerstwa nad Programem rozwoju szkolnictwa wyższego do 2020 roku.

W latach 2011-12 był członkiem Zespołu ds. nowych dyscyplin naukowych powołanym spoza grona członków CK. Był wnioskodawcą i ekspertem CK odpowiedzialnym za opis dyscypliny pn. nauki o polityce publicznej.

Przewodniczył Komitetowi Sterującemu w ramach zrealizowanego projektu dla KRASP pn. „Program rozwoju szkolnictwa wyższego do 2020 r. Wybrane działania FRP-ISW na rzecz KRASP w kadencji 2012-16”, dotyczącego rozwinięcia wybranych treści projektu środowiskowego Strategii rozwoju szkolnictwa wyższego 2010-20, z uwzględnieniem krajowych i zagranicznych, instytucjonalnych uwarunkowań działania uczelni.

Od 2020 roku jest Liderem Projektu pt. „Prognoza rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce do 2030 r.” – głównym celem Projektu jest opracowanie prognozy z uwzględnieniem trendów i rozwiązań modelowych w szkolnictwie wyższym, wraz z elementami jego wizji i perspektyw rozwojowych w Polsce.

W latach 1999-2008 r. był członkiem International Editorial Board periodyku „Higher Education in Europe”, wydawanego przez UNESCO European Center for Higher Education. Od 2003 r. jest przewodniczącym Rady programowej, a następnie Patronackiej Miesięcznika „Forum Akademickie”.

W latach 2019-2020 był członkiem Zespołu MNiSW do spraw monitorowania wdrażania reformy szkolnictwa wyższego i nauki. Obecnie jest Liderem Projektu Polsko-Ukraińskiego pt. „Polsko-ukraińska współpraca instytucji przedstawicielskich reprezentujących rektorów, na rzecz doskonalenia działania uczelni” zleconego do realizacji Politechnice Warszawskiej przez Ministerstwo Edukacji i Nauki.

Był promotorem rozpraw doktorskich i recenzentem w postępowaniach habilitacyjnych w dyscyplinach: elektronika, nauki o polityce, ekonomia, nauki o zarządzaniu. Był promotorem rozprawy doktorskiej w dyscyplinie nauki o zarządzaniu oraz w dyscyplinie nauki o polityce i administracji.

Publikacje

Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki jest autorem około 60 publikacji naukowych o tematyce technicznej, a w tym monografii autorskiej pt.: „Podstawowe techniki przetwarzania obrazu” (1996) oraz ponad 130 publikacji dotyczących zarządzania i systemowych uwarunkowań działania szkolnictwa wyższego, a także polityki edukacyjnej i naukowej. W tym należy wskazać, między innymi, monografię autorską pt.: „Uczelnie akademickie jako instytucje życia publicznego” (2007), wydaną w 2009 roku przez UNESCO Cepes pt. „The University as an Institution of Public Domain: The Polish Perspective”.

Jest autorem raportów i ekspertyz dotyczących szkolnictwa wyższego m.in. dla Komisji Europejskiej, Europejskiego Centrum Szkolnictwa Wyższego UNESCO-Cepes oraz Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej.

Jest autorem monografii naukowej pt. „Misja, społeczna rola i kultura instytucjonalna Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich”, wydanej w 2022 roku przez Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jest redaktorem naukowym kilkudziesięciu innych książek.

Wygłosił około 30 wykładów inauguracyjnych w różnych uczelniach krajowych. Przedstawił szereg referatów na zaproszenie w kraju i za granicą, m.in. jako key-note speaker na konferencjach międzynarodowych.

Działalność w dziedzinie nauk społecznych, prawnych i ekonomicznych

Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki w latach 2011-12 był członkiem Zespołu Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów (CK) ds. nowych dyscyplin naukowych – wnioskodawcą i ekspertem odpowiedzialnym za opis nowej dyscypliny pn. nauki o polityce publicznej w dziedzinie nauk społecznych. W dziedzinie nauk ekonomicznych był recenzentem CK oraz promotorem rozprawy doktorskiej. Bogałe doświadczenie analityczne było podstawą wieloletniego okresu pełnienia funkcji przewodniczącego Rady Nadzorczej Banku Pekao SA.

W dziedzinie nauk prawnych prof. Jerzy Woźnicki jest uznanym i wiodącym w kraju ekspertem w obszarze prawa o szkolnictwie wyższym, w tym głównym autorem ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Wniósł wielki wkład wiedzy, jako ekspert odpowiedzialny za strategię rozwoju systemu szkolnictwa wyższego w Polsce.

Wydawnictwo Prawne Wolters Kluwer opublikowało wywiad rzekę z prof. J. Woźnickim w serii poświęconej najwybitniejszym polskim prawnikom (Łętowska, Rzepliński, Zoll).

Był redaktorem naukowym i współautorem Komentarza do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Wydawnictwo Wolters Kluwer, 2019 oraz m.in. publikacji na temat:

- Identyfikacja i uzasadnienie kierunków regulacji o kluczowym znaczeniu w ustawie prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, (2020),
- Rady uczelni: regulacje i dobre praktyki (2021),
- Trendy, modele i perspektywy rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce: 2021-2025 z projekcją do roku 2030, (2022),
- monografii autorskiej „Misja, społeczna rola i kultura instytucjonalna Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Sztuka rektorstwa, kontekst systemowy i dokonania KRASP”, wydanej w 2022.

Biogramy Profesora zostały umieszczone w Złotej Księdze Nauk Społecznych, w Złotej Księdze Nauk Technicznych oraz w Złotej Księdze Nauki Polskiej. Od 2015 roku jest członkiem Europejskiej Akademii Nauk i Sztuk (ang. The European Academy of Sciences and Arts) Sekcja V „Nauki Społeczne, Prawo, Ekonomia”.

Wyróżnienia i nagrody:

Za działalność naukową, organizacyjną i społeczną otrzymał wiele nagród i odznaczeń m.in. Krzyż Kawalerski Francuskiej Legii Honorowej, Krzyż Terra Marjama III klasy (Maarjamaa Ristli kolmanda klassi) oraz Krzyż Komandorski i Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.

Jest Doktorem honoris causa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu i Uniwersytetu im. Tarasa Szewczenki w Kijowie.

Otrzymał wiele nagród Ministra i Rektora, był stypendystą British Council, otrzymał także indywidualną nagrodę Sekretarza IV Wydziału PAN za działalność naukową, wiele nagród ministra, a także nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za całokształt dorobku.

Szanowny Doktorze Honoris Causa Politechniki Koszalińskiej,

Magnificencjo Rektorze, Wysoki Senacie. Przedstawione osiągnięcia i twórcze dzieła, będące efektem wielkiej aktywności w tworzeniu podstaw rozwoju nauki i szkolnictwa wyższego w Polsce, pozwalają w pełni doceniać ten nieprzemijający dorobek i zauważyć, że jest on fundamentem tworzenia nie tylko teraźniejszych, ale i przyszłych systemów nauki.

Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki w wielkim stopniu przyczynił się do rozwoju Politechniki Koszalińskiej. Współpraca z Nim zawsze pełna była refleksji dotyczących optymalizacji decyzji i była inspiracją w rozwoju wielu zespołów naukowych.

Po wielu latach współdziałania mogę tę laudację podsumować opisem cech Jubilata, które zawsze, niezmiennie były podstawą niezliczonych i bardzo trafnie sformułowanych dowodów uznania oraz wyrazów szacunku.

Ten opis cech Jubilata, które chciałbym publicznie przedstawić, podzieliłem na kilka kwestii, które sformułuję poniżej, czyniąc z nich krótkie podsumowanie laudacji:

Wyboru do pełnienia funkcji prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki nie traktuje jako przypisania do grupy wyborców, ale jako przyjmowanie obowiązków, które mają być wypełniane z pożytkiem dla wszystkich.

Jubilat z wielką mądrością wykazuje, że w warunkach akademickich pełnienie funkcji nie jest kierowaniem ludźmi, a jedynie organizowaniem wspólnego wysiłku.

W rozwiązywaniu trudnych problemów, gdy potrzeby są sformułowane emocjonalnie, potrafi zapewnić rozważne strategie działania.

W każdej organizacji, z upływem czasu, wzrasta entropia danego układu, a doprowadzeniu do zwiększenia uprządkowania

i zwiększenia efektywności dużych społeczności, sprzyjała tworzona przez prof. Jerzego Woźnickiego dobra atmosfera zgodnego osiągnięcia wspólnie określonych celów.

Determinacja w dążeniu do celu nie przekształcała się w upór, a szerokie horyzonty nie zamieniały się z wiekiem w jedynie słuszny punkt widzenia, bo doświadczenie i mądrość pozwalały widzieć złożoność problemów.

Znana jest umiejętność Jubilata w szukaniu kompromisu między dwoma postawami: dobrze jest wspierać najlepszych, bo to się opłaca wszystkim, jednak słabszym warto pomóc, bo może okazać się, że dołączą do najlepszych.

Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki tak organizuje zespoły by pracownicy, różniąc się wielką liczbą cech, nie byli poróżnieni.

Nastawienie twórcze Jubilata, ukierunkowane na przyszłość powoduje, że gdy ludzie w emocjach teraźniejszości, zwykle nie nadszają z zadawaniem sobie pytania: co dalej, On im je zadaje, bo trzeba wiedzieć – co dalej – by efektywnie pracować.

Po tym podsumowaniu chciałbym się zwrócić do Jej Magnificencji dr hab. Danuty Zawadzkiej z prośbą o przeprowadzenie promocji i w obecności wszystkich zgromadzonych, nadanie prof. dr hab. inż. Jerzemu Woźnickiemu godności Doktora Honoris Causa Politechniki Koszalińskiej.

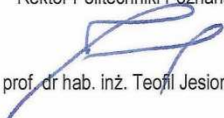
Uchwała Nr 182/2020-2024
Senatu Akademickiego Politechniki Poznańskiej
z dnia 24 kwietnia 2024 r.

w sprawie zaopiniowania wniosku Politechniki Koszalińskiej

Działając na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r., poz. 742, z późn. zm.) Senat Akademicki **popiera** inicjatywę Politechniki Koszalińskiej dotyczącą nadania tytułu doktora honoris causa prof. Jerzemu Woźnickiemu i przyjmuje recenzję przygotowaną w tej sprawie przez prof. dr. hab. inż. Teofila Jesionowskiego jako opinię Senatu Akademickiego Politechniki Poznańskiej.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Senatu
Rektor Politechniki Poznańskiej

prof. dr. hab. inż. Teofil Jesionowski

Prof. dr hab. inż. Teofil Jesionowski
czł. koresp. PAN
Rektor Politechniki Poznańskiej

Opinia
o dorobku naukowym, osiągnięciach i zasługach
Profesora Jerzego Woźnickiego
w związku z postępowaniem o nadanie tytułu
doktora *honoris causa*
Politechniki Koszalińskiej

Recenzja powstała stosownie do Uchwały Nr 5/2024 Senatu Politechniki Koszalińskiej z dn. 24 stycznia 2014 r. o powierzenie obowiązku zaopiniowania wniosku Politechnice Poznańskiej, w procesie postępowania o nadanie tytułu doktora *honoris causa* Politechniki Koszalińskiej Prof. dr. hab. inż. mult. dr. h. c. Jerzemu Woźnickiemu – pismo JM Rektor dr hab. Danuty Zawadzkiej, prof. PK, z dn. 12.02.2024 r.

Sylwetka Kandydata

Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki urodził się 22 maja 1947 r. w Kottuniu w województwie mazowieckim. Kandydat do zaszczytnego tytułu w latach 1970-1973 był doktorantem w Instytucie Fizyki Politechniki Warszawskiej. Od 1973 roku pracował na Wydziale Elektroniki i Technik Informatycznych PW (wcześniej na Wydziale Elektroniki), gdzie przeszedł wszystkie szczeble kariery naukowej, od stanowiska starszego asystenta do stanowiska profesora zwyczajnego (2004 r.). Zakres działalności badawczej Kandydata obejmował w dziedzinie nauk technicznych: elektronikę, fotonikę, IT oraz w dziedzinie nauk społecznych: problematykę zarządzania uczelniami i systemowe uwarunkowania działania szkół wyższych, a także zagadnienia rozwoju sektora wiedzy, a w tym aspekty poli-

tyki edukacyjnej, naukowej, społeczeństwa informacyjnego, społeczeństwa wiedzy i gospodarki opartej na wiedzy. W latach 1984-1987 pełnił funkcję Zastępcy Dyrektora Instytutu, a od 1987 r. był Kierownikiem Zakładu Przetwarzania Obrazu, a następnie Fotoniki Obrazowej i Mikrofalowej. W latach 1990-1996 pełnił stanowisko Dziekana Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych PW oraz funkcję Przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Organizacji Uczelni. Warty podkreślenia jest fakt, że w latach 1996-2002 Prof. Jerzy Woźnicki był Rektorem Politechniki Warszawskiej. Od roku 2017 jest profesorem na Wydziale Administracji i Nauk Społecznych na stanowisku badawczym, aktualnie ewaluowanym w naukach o polityce i administracji oraz w naukach prawnych.

Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki jest autorem około 60 publikacji naukowych o tematyce technicznej, a w tym monografii autorskiej pt.: „Podstawowe techniki przetwarzania obrazu” (1996 r.) oraz ponad 130 publikacji dotyczących zarządzania i systemowych uwarunkowań działania szkolnictwa wyższego, a także polityki edukacyjnej i naukowej. W tym należy wskazać, między innymi, monografię autorską pt.: „Uczelnie akademickie jako instytucje życia publicznego” (2007 r.), wydaną w 2009 roku przez UNESCO Ceges pt.: „*The University as an Institution of Public Domain: The Polish Perspective*”. Kandydat jest ponadto autorem licznych raportów i ekspertyz dotyczących szkolnictwa wyższego, m.in. dla Komisji Europejskiej, Europejskiego Centrum Szkolnictwa Wyższego UNESCO-Ceges oraz Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej. Jest autorem monografii naukowej pt.: „Misja, społeczna rola i kultura instytucjonalna Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich”, opublikowanej w 2022 roku przez Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jest redaktorem naukowym kilkudziesięciu innych książek. Wygłosił około 30 wykładów inauguracyjnych w różnych uczelniach krajowych. Przedstawił szereg referatów na zaproszenie w kraju i za granicą, m.in. jako *keynote speaker* na konferencjach międzynarodowych.

Prof. dr hab. inż. Jerzy Woźnicki za działalność naukową, organizacyjną i społeczną otrzymał wiele nagród i odznaczeń, m.in. Krzyż Kawalerski Francuskiej Legii Honorowej, Krzyż Terra Marjama III klasy (Maarjamaa Ristli kolmanda klassi) oraz Krzyż Komandorski i Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Jest Doktorem *honoris causa* Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu i Uniwersytetu im. Tarasa Szewczenki w Kijowie. Kandydat otrzymał wiele nagród Ministra i Rektora, był stypendystą British Council, otrzymał także indywidualną nagrodę Sekretarza IV Wydziału PAN za działalność naukową, wiele nagród ministra, a także nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za całokształt do-robku.

Zasługi dla rozwoju nauki i życia społecznego

Pan Prof. Jerzy Woźnicki swoją nieograniczoną pasją i ogromnym zaangażowaniem przyczynia się do rozwoju nauki oraz edukacji, w szczególności budowania wzrostu potencjału środowiska akademickiego. Kandydat jest autorem kilkunastu recenzji prac doktorskich i habilitacyjnych oraz w sprawie nadania tytułu naukowego w przewodach zakończonych w dziedzinie nauk technicznych oraz dziedzinie nauk społecznych. Promotor trzech doktoratów w naukach technicznych w dyscyplinie elektronika i jednego doktoratu w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu.

Profesor Jerzy Woźnicki pełnił lub pełni wiele funkcji ważnych dla rozwoju polskiego szkolnictwa wyższego: jak już powyżej wspomniano w okresie 1996-2002 był rektorem Politechniki Warszawskiej, był przewodniczącym Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2014-2017), od 2002 roku jest prezesem Fundacji Rektorów Polskich, ponadto od 2003 roku jest dyrektorem Instytutu Społeczeństwa Wiedzy. Godnym podkreślenia jest fakt, że latach 1999-2002 był przewodniczącym Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP) i od 1997 roku po dzień dzisiejszy członkiem Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół

Polskich. Od 2016 roku pełni rolę przewodniczącego Komisji ds. Strategicznych Problemów Szkolnictwa Wyższego KRASP, w tejże komisji mam zaszczyt współpracować z tym wybitnym Profesorem, jak również w działaniach Prezydium KRASP czy podczas obrad KRPUT (Kandydat jest zawsze obecny na tych posiedzeniach). Doświadczenie i mentoring Pana Profesora przyczyniają się do licznych inspiracji i wielu konstruktywnych tez. W 2017 roku kierował Zespołem „Ustrój i zarządzanie w szkolnictwie wyższym” w pracach Rady Narodowego Kongresu Nauki. Ponadto od 2015 roku jest członkiem Europejskiej Akademii Nauk i Sztuk w Sekcji V „Nauki Społeczne, Prawo i Ekonomia”. W 2005 roku był głównym autorem i przewodniczył pracom zespołu jako przedstawiciel Prezydenta RP w pracach parlamentarnych nad ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym. Równie ważnym zaznaczenia jest fakt, że Kandydat do zaszczytnego tytułu był organizatorem oraz wykładowcą łącznie 29 Szkół Fundacji Rektorów Polskich dotyczących zarządzania strategicznego w szkolnictwie wyższym dla rektorów, kanclerzy i kwestorów w okresie 2005-2024. Jest pomysłodawcą i głównym autorem Kodeksu KRASP „Dobre praktyki w szkołach wyższych KRASP”. Do innych cennych osiągnięć w zakresie doskonalenia ustroju szkół wyższych i rozwoju szkolnictwa wyższego, zaliczyć należy redakcję naukową i współautorstwo Komentarza do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Wydawnictwo Wolter Kluwer, 2019.

Warto wspomnieć także zaangażowanie Pana Prof. dr. hab. inż. Jerzego Woźnickiego w działalność organizacyjną w przeszłości. Był ekspertem rządowym i ekspertem ds. szkolnictwa wyższego Rady Europy oraz UNESCO, koordynatorem Programu Reformy Szkolnictwa Wyższego i Badań Naukowych w Instytucie Spraw Publicznych, przewodniczącym Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich i członkiem Prezydium (nieprzerwanie od 1997 r.), a w latach 1997-1999 oraz 2005-2014 przewodniczącym Komisji ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych KRASP. Był przewodniczącym Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych (mam

zaszczyt i honor pełnić tę funkcję obecnie), a także przedstawicielem KRASP i członkiem Rady w Konfederacji Rektorów Krajów Unii Europejskiej i Krajów Stowarzyszonych. Był także wiceprzewodniczącym Narodowej Rady Integracji Europejskiej (przewodniczącym był premier), członkiem Rady Konsultacyjnej przy Ministrze Łączności i Rady Fundacji Centrum Innowacji FIRE, członkiem Komitetów Polskiej Akademii Nauk: Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji, Komitetu Prognoz Polska 2000 Plus, Komitetu Naukoznawstwa, członkiem Zarządu Polskiego Komitetu Optoelektroniki. Był członkiem Konwersatorium Ekonomicznego organizowanego przez Instytut Nauk Ekonomicznych Polskiej Akademii Nauk, a ponadto członkiem Rady Naukowej Instytutu Technologii Próźniowej. W 1995 r. został członkiem *The Institution of Electrical Engineers* (IEE). Wizytował amerykańskie firmy elektroniczne oraz liczne uniwersytety w kilkudziesięciu krajach Europy, Ameryki Północnej i Dalekiego Wschodu. Profesor Woźnicki był delegatem KRASP do międzyresortowego zespołu ds. systemu finansowania szkolnictwa wyższego, powołanego przez Ministra Finansów i Ministra Edukacji Narodowej, członkiem Rady Konsultacyjnej ds. Reformy Edukacji Narodowej, działającej w MEN oraz członkiem Zespołu doradczego przy MEN w sprawach sposobów finansowania badań naukowych na uczelniach. W latach 1996-2002 przewodniczył Jury Nagród Siemens. W latach 2003-2006 przewodniczył Komitetowi „Polska w Zjednoczonej Europie” przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk. W latach 2006-2008 przewodniczył Zespołowi Interdyscyplinarnemu ds. Mobilności i Karier Naukowych, działającemu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W okresie 2007-2013 był członkiem zespołów działających w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, m.in.: Zespołu do spraw Opracowania Założeń Reformy Systemu Nauki oraz Założeń Reformy Systemu Szkolnictwa Wyższego, Forum Ekspertów, a ponadto Zespołu do spraw zmian przepisów prawnych w zakresie szkolnictwa wyższego. Był przewodniczącym i członkiem wielu komitetów naukowych konferencji i sympozjów naukowych. Prof. Jerzy Woźnicki był pomysłodawcą i realizatorem wielu przedsięwzięć,

których efektem jest wielki wkład nowej wiedzy i jej zastosowań w zakresie kierowania rozwojem szkolnictwa wyższego i nauki w Polsce. Jednym z nich stała się inicjatywa utworzenia Fundacji Rektorów Polskich, a następnie Instytutu Społeczeństwa Wiedzy, podjęta w 2001 roku przez kilkudziesięciu rektorów – członków KRASP.

Wniosek końcowy

Profesor Jerzy Woźnicki należy do liderów wyższego szkolnictwa i nauki w Polsce, ale i w świecie. To uznany naukowiec o szerokich horyzontach intelektualnych. Inicjator i organizator struktur, jednostek czy instytucji związanych z aktywnością akademicką. Ekspert szkolnictwa wyższego w aspektach prawniczych, ekonomicznych czy społecznych. Przewodniczący, członek najważniejszych organizacji czy fundacji dedykowanych dla budowania istotnej reputacji uczelni akademickich i organów Państwa.

Pan Prof. Jerzy Woźnicki jest, jak się domyślam, Przyjacielem i Ambasadorem Politechniki Koszalińskiej. Przyczynił się swą otwartością i ogromną wiedzą do wsparcia licznych naukowców tej Uczelni. Był przecież Jej reprezentantem. Jestem pewien, że będąc członkiem Społeczności Akademickiej tej wspaniałej Uczelni, będzie tę misję kontynuował dla dobra nas wszystkich.

W świetle powyższych faktów, z zaszczycem i wielką radością, popieram wniosek Senatu Politechniki Koszalińskiej, z dn. 24 stycznia 2024 r., o nadanie tytułu doktora *honoris causa* Wybitnemu Naukowcowi Prof. dr. hab. inż. mult. dr. h. c. Jerzemu Woźnickiemu, rekomendując jednocześnie podjęcie stosownej Uchwały przez Senat Akademicki Politechniki Poznańskiej.

Poznań, dnia 18 kwietnia 2024 r.

POSIEDZENIE SENATU AGH
w dniu 24 kwietnia 2024 r.

PKT 13

Uchwała nr 52/2024

Senatu AGH z dnia 24 kwietnia 2024 r.

w sprawie przyjęcia recenzji prof. dr. hab. inż. Tadeusza Słomki do wniosku Politechniki Koszalińskiej o nadanie tytułu Doktora Honoris Causa prof. Jerzemu Woźnickiemu

Na podstawie §15 ust. 4. Statutu Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie (uchwała nr 123/2023 Senatu AGH z dnia 27 września 2023 r.), Senat AGH uchwała, co następuje:

§1.

1. Senat AGH postanawia przyjąć recenzję prof. dr. hab. inż. Tadeusza Słomki do wniosku Politechniki Koszalińskiej o nadanie tytułu Doktora Honoris Causa prof. Jerzemu Woźnickiemu.
2. Pełny tekst recenzji stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

REKTOR
Akademii Górniczo-Hutniczej
im. Stanisława Staszica w Krakowie
prof. dr hab. inż. Jerzy Lis

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Słomka

OPINIA
dotycząca wniosku
Senatu Politechniki Koszalińskiej
o nadanie tytułu Doktora Honoris Causa
Politechniki Koszalińskiej
Prof. dr hab. inż. Jerzemu Woźnickiemu

Pan Profesor Jerzy Woźnicki urodził się w 1947 roku w Kotuniu, w województwie mazowieckim. W 1970 roku ukończył studia na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. W roku 1979 uzyskał stopień doktora (z wyróżnieniem) na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej, a w 1989 – stopień doktora habilitowanego na tymże Wydziale. Tytuł profesora nauk technicznych uzyskał w 1996 roku.

Całe życie zawodowe związał z Politechniką Warszawską, ale był też okresowo zatrudniony w Politechnice Koszalińskiej, Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Szkole Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie i Akademii Humanistycznej w Pułtusku.

W Politechnice Warszawskiej pełnił wiele ważnych i zaszczytnych funkcji:

- Rektora Politechniki Warszawskiej w latach 1996-2002;
- Dziekana Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych w latach 1990-1996;
- Kierownika Zakładu Przetwarzania Obrazu od 1987 r., a od 2010 r. Zakładu Fotoniki Obrazowej i Mikrofalowej;
- Zastępcy Dyrektora Instytutu Mikroelektroniki i Optoelektroniki w latach 1984-1987.

Prof. Jerzy Woźnicki jest autorem ponad 60 publikacji o tematyce technicznej z zakresu: elektroniki, fotoniki, przetwarzania obrazów i technik informacyjnych, w tym monografię autorską pt.: „Podstawowe techniki przetwarzania obrazu” (WW PWN, 1996, 262 str.).

Prof. Jerzy Woźnicki jest także autorem ponad 130 publikacji dotyczących zarządzania w szkołach wyższych, systemów kształcenia oraz polityki edukacyjnej i naukowej, w tym 35 książek i monografii, w których w zdecydowanej większości jest jedynym autorem. Dorobek ten uzupełnia kilkadziesiąt referatów wygłoszonych na międzynarodowych konferencjach poświęconych szkolnictwu wyższemu i ponad 100 referatów wygłoszonych w Polsce dla Kancelarii Prezydenta RP, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Edukacji Narodowej, Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencji Rektorów branżowych Szkół Polski: Uniwersytetów, Uczelni Technicznych, Ekonomicznych, Rolniczych i Przyrodniczych, Pedagogicznych, Medycznych, Artystycznych, Wychowania Fizycznego oraz Uczelni Niepublicznych, a także jednostek PAN, Urzędu Patentowego, Związku Banków Polskich i Krajowej Izby Gospodarczej.

W zakresie problematyki zarządzania szkolnictwem wyższym, polityki nauki i edukacji, Profesor Jerzy Woźnicki jest niekwestionowanym Autorytetem w Polsce i w Europie. Jego dorobek jest imponujący. Jest On pomysłodawcą i głównym autorem Kodeksu KRASP: „Dobre praktyki w szkołach wyższych KRASP”. Był także redaktorem naukowym i współautorem Komentarza do ustawy: Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (2019 r.). Do najważniejszych osiągnięć w tej problematyce należy zaliczyć:

- monografię pt.: „Uczelnie akademickie jako instytucje życia publicznego” (2007), wydaną w roku 2009 przez UNESCO Capes pt.: „The University as an Institution of Public Domain: The Polish Perspective”;

- jest autorem wydanej w 2022 roku przez Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego monografii naukowej pt.: „Misja, społeczna rola i kultura instytucjonalna KRASP”.

Jest również redaktorem naukowym i współautorem kilkunastu książek, m.in.:

- Komentarza do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Wydawnictwo Wolters Kluwer, 2019;
- Identyfikacja i uzasadnienie kierunków regulacji o kluczowym znaczeniu w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (2020);
- Rady uczelni: regulacje i dobre praktyki (2021);
- Trendy, modele i perspektywy rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce: 2021-2025 z projekcją do roku 2030 (2022);
- Misja, społeczna rola i kultura instytucjonalna Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Sztuka rektorstwa, kontekst systemowy i dokonania KRASP (monografia autorska wydana w 2022 roku) oraz jej wydania II zmienionego, opracowanego w ramach realizacji Projektu MEiN-PW pn. Polsko-Ukraińska współpraca instytucji przedstawicielskich reprezentujących rektorów na rzecz doskonalenia działania uczelni, realizowanego przez Politechnikę Warszawską na zlecenie Ministerstwa Edukacji i Nauki (2023).

Prof. Jerzy Woźnicki pełnił i pełni nadal wiele ważnych dla szkolnictwa wyższego i nauki funkcji. Są to między innymi:

- Był przewodniczącym Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2014-2017);
- Od 2002 roku jest prezesem Fundacji Rektorów Polskich;
- Od 2003 roku jest dyrektorem Instytutu Społeczeństwa Wiedzy;
- Był przewodniczącym Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP) (1999-2002) i od 1997 roku członkiem Prezydium KRASP;

- Był przewodniczącym Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych (1997-1999);
- Od 2016 roku przewodniczy Komisji ds. Strategicznych Problemów Szkolnictwa Wyższego KRASP;
- Od 2015 roku jest członkiem Europejskiej Akademii Nauk i Sztuk w Sekcji V „Nauki Społeczne, Prawo i Ekonomia”;
- Był organizatorem oraz wykładowcą łącznie 27 Szkół Fundacji Rektorów Polskich (2005-2022).

W przeszłości pełnił także wiele funkcji:

- Był ekspertem rządowym i ekspertem ds. szkolnictwa wyższego Rady Europy oraz UNESCO;
- Był wiceprzewodniczącym Narodowej Rady Integracji Europejskiej (przewodniczącym był premier);
- W 1995 r. został członkiem The Institution of Electrical Engineers (IEE);
- Był delegatem KRASP do międzyresortowego zespołu ds. systemu finansowania szkolnictwa wyższego;
- W latach 2003-2006 przewodniczył Komitetowi „Polska w Zjednoczonej Europie” przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk.

Za działalność naukową, organizacyjną i społeczną otrzymał wiele nagród i odznaczeń, między innymi: Krzyż Kawalerski Francuskiej Legii Honorowej, Krzyż Terra Marjama III klasy (Maarjamaa Ristli komanda klassi), Krzyż Kawalerski oraz Krzyż Komandorski i Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Jest Doktorem Honoris Causa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu i Uniwersytetu im. Tarasa Szewczenki w Kijowie. Był stypendystą British Council, otrzymał także nagrodę Sekretarza IV Wydziału PAN za działalność naukową, wiele nagród ministra oraz nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Nadanie przez Senat Politechniki Koszalińskiej Panu Prof. Jerzemu Woźnickiemu tytułu Doktora Honoris Causa jest wyrazem

uznania dla Jego niezwykłych osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych dla szkolnictwa wyższego i nauki Polski i Europy. Nie do przecenienia jest także Jego wkład w powstanie Politechniki Koszalińskiej.

Z całą odpowiedzialnością podkreślam, że w problematyce funkcjonowania i rozwoju szkolnictwa wyższego i podmiotów naukowych jest postacią najważniejszą w Polsce.

Kraków, dnia 15 kwietnia 2024 r.

Uchwała nr 509/2023/2024
Senatu Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
z dnia 27 maja 2024 r.
w sprawie zaopiniowania recenzji dorobku prof. dr. hab. inż. Jerzego Woźnickiego
sporządzonej przez prof. Bogumiłę Kaniewską
w związku ze wszczęciem postępowania o nadanie tytułu doktora honoris causa
Politechniki Koszalińskiej

Na podstawie § 30 ust. 5 Statutu Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu Senat postanawia, co następuje:

§ 1

Senat Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu pozytywnie opiniuje recenzję dorobku prof. dr. hab. inż. Jerzego Woźnickiego sporządzoną przez prof. Bogumiłę Kaniewską w związku ze wszczęciem postępowania o nadanie tytułu doktora honoris causa Politechniki Koszalińskiej.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Rektor

Prof. dr hab. Bogumiła Kaniewska

Prof. dr hab. Bogumiła Kaniewska
Rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

**Recenzja wniosku
o wszczęcie postępowania
w sprawie nadania
godności doktora honoris causa
Politechniki Koszalińskiej
prof. dr hab. inż. Jerzemu Woźnickiemu
z Politechniki Warszawskiej**

Z wielkim uznaniem przyjmuje decyzję Politechniki Koszalińskiej o wszczęciu postępowania w sprawie nadania godności doktora *honoris causa* profesorowi Jerzemu Woźnickiemu. Zaszczycem jest dla mnie fakt, że koszalińska Uczelnia właśnie mnie powierzyła zadanie przygotowania recenzji wniosku o nadanie tytułu.

Godność doktora *honoris causa* to ogromny zaszczyt dla obdarowanego tym tytułem laureata, ale i przyjęcie do społeczności Politechniki Koszalińskiej nowego Akademika jest powodem do dumy dla uczelni – zwłaszcza, gdy jest to uczony i organizator nauki tej rangi co profesor Jerzy Woźnicki.

Profesor Jerzy Woźnicki swą błyskotliwą naukową karierę rozpoczął w roku 1970, jako doktorant w Instytucie Fizyki Politechniki Warszawskiej. Kontynuował pracę jako nauczyciel akademicki – od starszego asystenta do stanowiska profesora zwyczajnego (w 2004 roku). Specjalizował się w naukach technicznych – zakres jego badawczych zainteresowań obejmuje elektronikę, fotonikę, przetwarzanie obrazów i zastosowania technik informacyjnych. Opublikował blisko 100 prac z zakresu nauk technicznych, zdobywając kolejne stopnie naukowe na Politechnice Warszawskiej: doktorat (z wyróżnieniem) w roku 1979, w roku 1988 – habilitację i profesurę w roku 1996. Niezwykła ścieżka kariery profesora Woź-

nickiego, jego pasja badawcza, ciekawość świata, a przede wszystkim – potrzeba reakcji na zmiany zachodzące w otoczeniu – sprawiły, że nasz Laureat nie zatrzymał się tylko na jednej dziedzinie wiedzy. Kandydat na doktora honorowego Politechniki Koszalińskiej to niezwykle, wyjątkowy przykład uczonego, który osiągnął – zdobywszy kolejno wszystkie stopnie i tytuły naukowe, wykorzystał swoje bogate doświadczenie, angażując się w działalność na rzecz szkolnictwa wyższego w Polsce i nabywając tym samym kolejną specjalizację. Zdobywszy bowiem wszystkie możliwe tytuły w naukach technicznych, rozwinął działalność naukową w dziedzinie nauk społecznych. Zajął się problematyką zarządzania uczelniami i systemowych uwarunkowań działania szkół wyższych, a także zagadnieniem rozwoju sektora wiedzy ze szczególnym uwzględnieniem polityki edukacyjnej, naukowej, społeczeństwa informacyjnego, społeczeństwa wiedzy i gospodarki opartej na wiedzy. Ta druga pasja zaowocowała kolejnymi publikacjami (ponad 120), które przyniosły profesorowi Woźnickiemu pozycję niekwestionowanego autorytetu w dziedzinie zarządzania nauką. Autorytetu tym większego, że wszystkie swoje znakomite dokonania wypróbował w praktyce, a może odwrotnie: poddawał naukowej refleksji swoje działania organizacyjne. Trudno skutecznie oddzielić te dwa aspekty działania – obserwujemy przecież naukowca, który do perfekcji opanował sztukę łączenia refleksji z działaniem, zdobywania wiedzy i dzielenia się nią, przekuwania teorii w fakt i odwrotnie.

Kandydat do tej szlachetnej godności to człowiek-instytucja, naukowiec znany chyba każdemu, kto kiedykolwiek angażował się w działania związane z polskim szkolnictwem wyższym. Inspirator zmian, wizjoner, wykorzystujący swoje ogromne doświadczenie, jakie zdobył pełniąc rozmaite znaczące funkcje. W latach 1984-1987 pełnił obowiązki Zastępcy Dyrektora Instytutu, a od 1987 roku był Kierownikiem Zakładu Przetwarzania Obrazu, a następnie Fotoni Obrazowej i Mikrofalowej. W okresie 1990-1996 zajmował stanowisko Dziekana Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych oraz Przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Organizacji Uczelni. W roku 1996 został Rektorem Politechniki Warszawskiej – pełnił tę

funkcję przez dwie kadencje, by później wykorzystać swoje doświadczenie jako Przewodniczący Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Przewodniczący Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Przewodniczący Komisji ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych KRASP, Przewodniczący Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, a także przedstawiciel KRASP i członek Rady w Konfederacji Konferencji Rektorów Krajów Unii Europejskiej i Krajów Stowarzyszonych. Swoją wiedzę i kompetencje wykorzystał także jako wiceprzewodniczący Narodowej Rady Integracji Europejskiej, członek Rady Konsultacyjnej przy Ministrze Łączności i Rady Fundacji Centrum Innowacji FIRE, a także pracując w kilku Komitetach Polskiej Akademii Nauk.

Wymieniam tu tylko najważniejsze, najbardziej znaczące obowiązki, jakie wziął na siebie profesor Jerzy Woźnicki. Jego aktywność wykraczała przy tym poza ramy stanowisk, angażował się w cały szereg działań reformujących i modernizujących system szkolnictwa wyższego w naszym kraju. Nie sposób wymienić wszystkich tych aktywności, warto jednak zwrócić uwagę na najważniejsze z nich. Był zatem pan profesor ekspertem rządowym i ekspertem ds. szkolnictwa wyższego Rady Europy oraz UNESCO, koordynatorem Programu Reformy Szkolnictwa Wyższego i Badań Naukowych w Instytucie Spraw Publicznych, przyczyniając się do rozwoju i unowocześniania polskiej nauki i dydaktyki akademickiej. Przewodniczył wreszcie Zespołowi Prezydenta RP ds. przygotowania projektu ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, którego był głównym autorem. Był następnie pełnomocnikiem Prezydenta w pracach parlamentarnych nad tą ustawą, wykorzystywał przy tym doświadczenie nabyte przez wiele lat w pracach zespołów ministerialnych: m.in.: Zespołu do spraw Opracowania Założeń Reformy Systemu Nauki oraz Założeń Reformy Systemu Szkolnictwa Wyższego, Forum Ekspertów, czy Zespołu do spraw zmian przepisów prawnych w zakresie szkolnictwa wyższego. Jako niestrudzony ambasador projektowanych zmian występował na licznych konferencjach i kongresach, sam je także organizował. Czerpał przy tym inspiracje ze swego bogatego doświadczenia zdobytego za

granicą i w gremiach międzynarodowych. W latach dziewięćdziesiątych został członkiem The Institution of Electrical Engineers (IEE). Wizytował amerykańskie firmy elektroniczne oraz uczelnie Europy, Ameryki Północnej i Dalekiego Wschodu.

Wszystkie te doświadczenia zaowocowały aktualną aktywnością profesora Jerzego Woźnickiego, który w roku 2002 wystąpił z inicjatywą powstania Fundacji Rektorów Polskich – kieruje nią do dnia dzisiejszego, czyli nieprzerwanie od 22 lat. W ramach tej działalności zorganizował łącznie 28 Szkół Fundacji Rektorów Polskich dotyczących zarządzania strategicznego w szkolnictwie wyższym dla rektorów, kanclerzy i kwestorów w okresie 2005-2022. Podjął się także roli wykładowcy podczas kolejnych edycji Szkół. Inicjatywa ta wciąż się rozwija: w lipcu tego roku odbędzie się kolejna Szkoła dla Rektorów, tym razem międzynarodowa, polsko-ukraińska. Profesor kieruje także Instytutem Społeczeństwa Wiedzy. Jest to organizacja pożytku publicznego działająca na rzecz budowania społeczeństwa wiedzy, tworzenia podstaw dla rozwoju gospodarki opartej na wiedzy w Polsce, a także integracji systemu szkolnictwa wyższego i badań naukowych, ze szczególnym uwzględnieniem synergii instytucji państwowych i niepaństwowych, naukowych, edukacyjnych i gospodarczych. Uczestniczy w pracach Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich i prezydium tej organizacji. Stoi także na czele Komisji ds. Strategicznych Problemów Szkolnictwa Wyższego KRASP, w pracach której mam zaszczyt uczestniczyć, obserwując z bliska organizacyjną precyzję i rozległe kompetencje Pana Profesora. Od 2015 roku prof. Woźnicki jest członkiem Europejskiej Akademii Nauk i Sztuk w Sekcji V „Nauki Społeczne, Prawo i Ekonomia”. Od 2020 roku jest Liderem Projektu pt. „Prognoza rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce do 2030 r.” – głównym celem Projektu jest opracowanie prognozy z uwzględnieniem trendów i rozwiązań modelowych w szkolnictwie wyższym, wraz z elementami jego wizji i perspektyw rozwojowych w Polsce.

Od momentu wybuchu wojny w Ukrainie angażuje się intensywnie w organizację pomocy dla uczelni ukraińskich m.in. przewodząc międzynarodowemu pt. „Polsko-ukraińska współpraca instytucji przedstawicielskich reprezentujących rektorów, na rzecz doskonalenia działania uczelni” zleconego do realizacji Politechnice Warszawskiej przez Ministerstwo Edukacji i Nauki.

Ta niezmierna aktywność i zaangażowanie profesora Jerzego Woźnickiego zaowocowało w sposób naturalny ogromem wyróżnień i honorów. Wymienię tu tylko kilka z nich: Krzyż Kawalerski Francuskiej Legii Honorowej, Krzyż Terra Marjama III klasy (Maarjamaa Ristli kolmanda klassi) oraz Krzyż Komandorski i Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, indywidualną nagrodę Sekretarza IV Wydziału PAN za działalność naukową, wiele nagród ministra, a także nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za całokształt dorobku. Profesor otrzymał ponadto tytuły doktora honoris causa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu i Uniwersytetu im. Tarasa Szewczenki w Kijowie.

Z tego – bardzo szkicowego i niepełnego – opisu wyłania się portret człowieka nietuzinkowego, wywierającego silny i bardzo pozytywny wpływ na naszą rzeczywistość. Profesor Woźnicki jest tytanem pracy – przyglądając się jego licznym aktywnościom, pomyślałam, że z pewnością zasłużył sobie na tytuł „Józefa Ignacego Kraszewskiego polskiej nauki” – bowiem podobnie jak w przypadku zasłużonego pisarza, już sama liczba dokonań wydaje się nieprawdopodobna: tak jak nie sposób uwierzyć w ilość stronnic wypełnionych przez autora „Starej Baśni”, tak nie da się ogarnąć wydarzeń, książek, wystąpień, artykułów, projektów autorstwa profesora Jerzego Woźnickiego. Był przy tym zatrudniony jako wykładowca na kilku uczelniach: uczył studentów Politechniki Warszawskiej, Politechniki Koszalińskiej, Akademii Humanistycznej im. A. Gieysztor w Pułtusku, Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie. Trudno oprzeć się wrażeniu, że mamy do czynienia z istnym

geniuszem organizacji i wulkan pomysłów, za którymi staramy się tylko nadażyć.

Bez nadmiernej przesady można powiedzieć, że profesor Jerzy Woźnicki jest architektem nowoczesnego systemu szkolnictwa wyższego w Polsce – i tym samym w pełni zasługuje na tytuł doktora *honoris causa* Politechniki Koszalińskiej, przydając splendoru tej znakomitej Uczelni.

Poznań, dnia 27 maja 2024 r.

UCHWAŁA Nr 32/2024

Senatu Politechniki Koszalińskiej

z dnia 29 maja 2024 r.

w sprawie nadania prof. dr. hab. inż. Jerzemu Woźnickiemu
tytułu doktora honoris causa Politechniki Koszalińskiej

Na podstawie § 7 Statutu Politechniki Koszalińskiej, Senat Politechniki Koszalińskiej postanawia, co następuje:

§ 1

Senat Politechniki Koszalińskiej po wysłuchaniu opinii przygotowanej przez prof. dr. hab. inż. Teofila Jesionowskiego z Politechniki Poznańskiej, opinii prof. dr. hab. inż. Tadeusza Słomki z Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie, recenzji prof. dr. hab. Bogumiły Kaniewskiej z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, popartych uchwałami Senatów tych uczelni, postanowił przyznać

Panu prof. dr. hab. inż. Jerzemu Woźnickiemu

tytuł doktora honoris causa Politechniki Koszalińskiej.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

REKTOR

dr hab. Danuta Zawadzka, prof. PK

Q. F. F.

F. Q. S.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

MY

REKTOR I SENAT POLITECHNIKI KOSZALIŃSKIEJ

ZA WSPÓLNĄ ZGODĄ SENATÓW

AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ W KRAKOWIE

— & —

POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

— & —

UNIwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

NADALIŚMY

PROFESOROWI NAUK TECHNICZNYCH
DOKTOROWI HABILITOWANEMU INŻYNIEROWI

JERZEMU MARKOWI WOŹNICKIEMU

DOKTOROWI HONORIS CAUSA,
WYBITNEMU SPECJALIŚCIE W ZAKRESIE
ELEKTRONIKI PRÓŻNIOWEJ, OPTOELEKTRONIKI I FOTONIKI,
W UZNANIU OSIĄGNIĘĆ W PRACY NAUKOWEJ I DYDAKTYCZNEJ
ORAZ ZASŁUG DLA ROZWOJU NAUKI, TECHNIKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO
W POLSCE ZASZCZYTNY TYTUŁ, PRAWA I PRZYWILEJE Z NIM ZWIĄZANE

DOKTORA HONORIS CAUSA

I W DOWÓD WIARYGODNOŚCI TEGO WYDARZENIA NINIEJSZY DYPLÓM
OPATRZONY PIECZĘCIĄ POLITECHNIKI KOSZALIŃSKIEJ WYSTAWILIŚMY

KOSZALIN, DNIA 11 CZERWCA 2024 ROKU

PROMOTOR
WOJCIECH KACALAK

REKTOR
DANUTA ZAWADZKA

Q. F. F.

F. Q. S.

SUMMIS AUSPICIIS
SERENISSIMAE REI PUBLICAE POLONORUM

NOS

POLYTECHNICAE COSLINENSIS RECTOR SENATUSQUE

COMMUNI CUM CONSENSU SENATUUM

ACADEMIAE MONTANISTICO-METALLURGICAE CRACOVIENSIS

— ET —

POLYTECHNICAE POSNANIENSIS

— ET —

UNIVERSITATIS STUDIORUM MICKIEWICZIANAE POSNANIENSIS

DEDIMUS

PROFESSORI TECHNICARUM SCIENTIARUM
DOCTORI HABILITATO INGENIARIO

GEORGIO MARCO WOŹNICKI

DOCTORI HONORIS CAUSA,
CLARISSIMO EXPERTO IN ELECTRONICAE VACUI,
OPTOĔLECTRONICAE ET PHOTONICAE DISCIPLINA
AD EIUS IN STUDIIS AC DIDACTICA SUCCESSUM AESTIMANDUM
ATQUE AD SCIENTIAE ET TECHNICAЕ IN PROGRESSO MERITA APPRETIANDA
NOMEN ET HONORES, IURA ET PRIVILEGIA HUIC TITULO ATTINENTIA

DOCTORIS HONORIS CAUSA

IN EIUSQUE REI FIDEM HOC DIPLOMA SIGILLO
POLYTECHNICAE COSLINENSIS CURAVIMUS

DATUM COSLINI, A.D. III IDUS IUNIAS ANNO DOMINI MMXXIV

PROMOTOR RITE CONSTITUTUS
WOJCIECH KACALAK

H. T. RECTOR MAGNIFICUS
DANUTA ZAWADZKA

WYSTĄPIENIE DOKTORA HONORIS CAUSA

Prof. dr. hab. Jerzego Woźnickiego, dr. h.c.

Szkolnictwo wyższe wobec wyzwań cywilizacyjnych i kulturowych, z polskiej perspektywy

Struktura wykładu:

- Wprowadzenie
- Pozycja polskiego szkolnictwa wyższego w świecie
- Kontekst regulacyjny: główne obszary zmian wprowadzone w Ustawie z 2018 r.
- Badania FRP z 2021 r.: Ustawa w opinii rektorów
- Świat i uczelnie wobec wyzwań cywilizacyjnych i kulturowych
- Obserwowane kryzysy i trendy mające znaczenie dla szkolnictwa wyższego
- Uwagi końcowe

Wprowadzenie

W swojej niespełna tysiącletniej historii instytucje szkolnictwa wyższego podlegały wielu presjom i przemianom. Ograniczenia świata zewnętrznego wobec uniwersytetów, pod nazwą których rozumiemy współcześnie instytucje akademickie należące do tzw. sektora uniwersyteckiego¹ uczelni z uprawnieniami do doktryzowania, silnie oddziaływały na ich funkcjonowanie. Ale wśród czynników determinujących standardy w szkolnictwie wyższym należy

¹ Zob. Status EUA <https://eua.eu/downloads/content/eua%20membership%20brochure%202019.pdf>

wskazać także uwarunkowania, pozytywne lub negatywne, wynikające ze świata wewnętrznego samych instytucji.

To, że uniwersytet przetrwał tak długi okres swego istnienia zawdzięczamy przede wszystkim tradycyjnym wartościom i niezmiennym regułom uniwersalnym świata akademickiego z zasadą autonomii na czele. Należy jednak podkreślić, że równoległe z prawnie gwarantowaną zasadą autonomii instytucjonalnej uczelni akademickiej, powinny pozostawać zachowane zasady samorządności społeczności akademickiej i wolności twórczej jej członków. Potwierdzenie tego znajdujemy w Preambule oraz w Art. 3 ust. 1 aktualnie obowiązującej Ustawy z 2018 r.

Cytat z Preambuły:

(...) obowiązkiem władzy publicznej jest tworzenie optymalnych warunków dla wolności badań naukowych i twórczości artystycznej, wolności nauczania oraz autonomii społeczności akademickiej, (...)

Cytat z Art. 3 ust.1:

„Podstawą systemu szkolnictwa wyższego i nauki jest wolność nauczania, twórczości artystycznej, badań naukowych i ogłaszania ich wyników oraz autonomia uczelni. (...)”
(podkreślenia moje: JW.)

Niezależnie od trafności regulacji dotyczących funkcjonowania szkolnictwa wyższego, z czym bywało różnie w historii uniwersytetu w poszczególnych państwach, działanie uczelni zawsze pozostawało zależne od warunków wynikających z przemian w otoczeniu uczelni. Na przełomie XX i XXI wieku można było dostrzec zjawiska zapowiadające narastającą dynamikę tych zmian. W pełni potwierdziły to wydarzenia minionej i aktualnej dekady, które przyniosły wiele wyzwań rysujących się przed szkolnictwem wyższym w całej Europie i oczywiście w naszym kraju. Uwarunkowaniom tym można przypisać przymioty wyzwań cywilizacyjnych i kulturowych. Przypomnijmy, że: wyzwania dla uczelni sformułowane w Raporcie OECD z 2017 r. pt. *The Future of Education and Skills*

Education 2030, koncentrowały się na następujących umiejętnościach, których wykształcenie i nabycie miało pozwolić na efektywne funkcjonowanie na rynku pracy 4.0. Chodzi tu o kompetencje: interdyscyplinarne (Interdisciplinary skills), kreatywne i analityczne (Creative and analytical skills), cyfrowe i techniczne (Digital and technical skills), przedsiębiorczość (Entrepreneurial skills), przywództwo (Leadership skills), świadomość globalną i obywatelską (Global awareness and civic education).

W tym wykładzie odnotowujemy zjawiska składające się na uwarunkowania funkcjonowania szkolnictwa wyższego z polskiej perspektywy, ale z uwzględnieniem wyzwań generalnych oraz trendów adaptacyjnych i rozwojowych obserwowanych w Europie. Zrozumiałe i uzasadnione ograniczenia dotyczące objętości i czasu trwania tego wystąpienia okolicznościowego nie pozwalają na bardziej rozwinięte i pogłębione przedstawienie wielu złożonych zagadnień. Stąd autor odsyła osoby zainteresowane do wcześniejszych dostępnych publikacji, w szczególności tych sygnowanych swym własnym nazwiskiem.

Pozycja polskiego szkolnictwa wyższego w świecie

Aktualną pozycję Polski, jako kraju w świecie syntetycznie charakteryzują następujące liczby: *Pozycja Polski w PKB*²: w rozumieniu nominalnego poziomu PKB (z uwzględnieniem parytetu siły nabywczej PPP) w przeliczeniu na dolary amerykańskie – pozycję Polski określa 21. miejsce w świecie. *Pozycja nauki polskiej*: wg rankingu opartego na bazie SCOPUS - Polska klasyfikowana jest na 19. miejscu wg liczby wszystkich publikacji indeksowanych w bazie SCOPUS w 2022 r.³ *Pozycja szkolnictwa wyższego*: wg rankingu U21 „Ranking of National Higher Education Systems” z 2020 r.: 32.

² <https://next.gazeta.pl/next/7,151003,30414813,polska-w-gronie-dwudziestu-najwiekszych-gospodarek-swiata-dzieki.html>

³ <https://www.scimagojr.com/countryrank.php?year=2022>

miejsce⁴. Analogiczną pozycję (pomiędzy 30. a 35. miejscem) zajmuje szkolnictwo wyższe w Polsce, jeśli zastosowane zostanie podejście jakie obowiązuje przy klasyfikacji medalowej krajów w Igrzyskach Olimpijskich. Odpowiednikiem liczby złotych, a następnie srebrnych i brązowych medali zdobytych przez dany kraj są w tym przypadku: liczba uczelni z danego kraju w pierwszej i odpowiednio, w kolejnych setkach Rankingu Szanghajskiego. Zauważmy, że w ogólności właściwe byłoby żeby sektor wiedzy obejmujący obok oświaty, szkolnictwo wyższe oraz sferę B+R, zajmował w klasyfikacji krajów miejsce wyższe niż cała gospodarka mierzona pozycją PKB z uwzględnieniem PPP. Wniosek płynący z tego wydaje się być oczywisty. To szkolnictwo wyższe wymaga nowej dynamiki rozwojowej. Ale pamiętajmy, jego pozycja zależy od jakości badań naukowych i ich rezultatów, rozpoznawalnych w skali międzynarodowej, osiągniętych w uczelniach.

Kontekst regulacyjny: główne obszary zmian wprowadzone w Ustawie z 2018 r.

Nowe regulacje ustawowe będące wynikiem wejścia w życie Ustawy sytuują się przede wszystkim w następujących obszarach: *deregulacja* (systemowa), *ewaluacja* (jakości kształcenia, działalności naukowej, szkół doktorskich), *konsolidacja* (w szerokim zakresie).

Prawodawca rozstrzygnął też zasadniczy dylemat, ile ma być w tym akcie prawnym przepisów odwołujących się do *rozliczalności*, a ile do *społecznej odpowiedzialności* w odniesieniu do uczelni. Pytanie brzmiało: jaki wybrać priorytet: accountability vs responsibility (?). Każda radykalna decyzja rodzi przewidywalne skutki. *Rozliczalność* to obiektywne wskaźniki, mierniki, analityczna metodyka klasyfikacji i ocen o charakterze sformalizowanym. *Społeczna odpowiedzialność* to ocena ekspercka, z natury rzeczy arbitralna, mająca subiektywny charakter z tendencją do ocen zachowawczych. W 2018 r. Ustawodawca zdecydował o przyjęciu

⁴ https://universitas21.com/sites/default/files/2020-04/U21_Rankings%20Report_0320_Final_LR%20Single.pdf

rozliczalności za podstawę regulacji. Oznaczać to musiało tendencję do pewnej biurokratyzacji funkcjonowania uczelni i warunków działania członków jej wspólnoty.

Scharakteryzujemy nieco bardziej szczegółowo wskazane wcześniej dominujące obszary regulacji w Ustawie z 2018 r. *Deregulacja* (systemowa) dotyczy m.in.: zakresu regulacji ustawy w sprawach wewnętrzne uczelni), *roli statutów* (to zwiększona rola statutu jako źródła prawa w uczelni), *objętości ustawy* (to zmniejszenie objętości i liczby aktów wykonawczych, w porównaniu z sumą dotychczasowych aktów delegowanych przez ustawy o analogicznym zakresie).

Ewaluacja w systemie szkolnictwa wyższego i nauki przeszła gruntowną przemianę. Rozszerzono zadania PKA, która obok działań ewaluacyjnych ma również obowiązek prowadzenia działalności analitycznej, działalności szkoleniowej oraz upowszechniania dobrych praktyk w zakresie jakości kształcenia. Zastąpiono Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych – Komisją Ewaluacji Nauki (KEN) ze zmianami zakresu jej działania. Zreformowano model instytucjonalnej ewaluacji nauki – w nowym systemie, ewaluacji w poszczególnych dyscyplinach podlega działalność naukowa całej uczelni a nie jej poszczególnych jednostek. Wprowadzono powszechną ewaluację szkół doktorskich, która obejmuje zarówno uczelnie, jak i instytuty naukowe PAN, instytuty badawcze oraz instytuty międzynarodowe (do tej pory nie poddawane ewaluacji).

Konsolidacja została objęta zmianami legislacyjnymi w szczególnie szerokim zakresie. Konsolidacja w treści Ustawy dotyczy bowiem:

- aktów prawnych – ustawa zastępuje cztery wcześniejsze ustawy, art. 169 Ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018 poz. 1669)

- działów administracji rządowej (nauka i szkolnictwo wyższe stały się jednym działem) – art. 41 Przepisy wprowadzające ustawę p.s.w.n.
- dyscyplin naukowych i dziedzin nauk (47 dyscyplin, 8 dziedzin w miejsce 8 obszarów, 22 dziedzin i 102 dyscyplin) – art. 5 Ustawy p.s.w.n.; Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 20.09.2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. poz. 1818).
- reguł etyki zawodowej w nauce
- źródeł finansowania (jedna subwencja zamiast dwóch dotacji) art. 365 pkt 1 i 2, art. 366 ust.2 p.s.w.n.
- zasobów uczelni i ich misji, to w trybie tworzenia federacji (federacje podmiotów publicznych, federacje podmiotów niepublicznych – wspólna ewaluacja, szkoły doktorskie, nadawanie stopni, prowadzenie działalności naukowej itp.) – art. 165-167 p.s.w.n.
- uczelni publicznych (art. 35) i niepublicznych w trybie fuzji (połączenie uczelni – art. 43, włączenie uczelni – art. 44)
- konsolidacja w sferze ewaluacji (ewaluacja dyscyplin w uczelni, a nie jednostek organizacyjnych) – art. 265 ust. 4; art. 269 ust. 1
- w sferze nadawanie stopni naukowych (kompetencje jednego organu w uczelni dla danej dyscypliny) – art. 28 ust. 1 i 4, art. 170 ust. 1 pkt 5, ust. 3)
- kierunków studiów (jeden kierunek o danym programie w uczelni) – art. 53 ust. 1 i ust. 10
- szkół doktorskich (jedna szkoła doktorska w danej dyscyplinie) – art. 198 ust. 5

Taki charakter regulacji w nowej Ustawie spotkał się ze zróżnicowanymi reakcjami członków środowisk akademickich. Po okresie trzech lat stosowania nowych przepisów Fundacja Rektorów

Polskich przeprowadziła w 2021 r. badanie opinii rektorów uczelni akademickich KRASP⁵. Oto wybrane syntetyczne rezultaty.

Ocena średnia przepisów ustawowych (otrzymana przy wykorzystaniu ocen szkolnych w skali 1-5) w odniesieniu do wybranych obszarów regulacji prezentuje się następująco: System szkolnictwa wyższego i nauki - 3.8, Uczelnie - 3.8, Studia i inne formy kształcenia - 3.5, Awanse naukowe i kształcenie doktorantów - 3.5, Badania naukowe, w tym system ewaluacji - 2.7, Pracownicy - 3.1, Finanse uczelni - 2.9. Jak widać najwyższe oceny w okolicy 4-ki, a więc oceny „dobrej” zyskały regulacje ustrojowe. W okolicy oceny 3.5 tj. oceny „dość dobrej”, wypadły przepisy dotyczące studiów, kształcenia doktorantów i awansów naukowych gdzie zachowano pewne elementy tradycji. Najgorzej oceniono aktualny system ewaluacji jakości działalności naukowej zbliżając się do „2-ki” a więc oceny niedostatecznej. Bez względu na zaprezentowane wyniki, należy zdecydowanie podtrzymać tezę o potrzebie przeprowadzania ewaluacji jako działalności naukowej, ograniczając jednak zakres konsekwencji wyników kategoryzacji dla uczelni.

Świat i uczelnie wobec wyzwań cywilizacyjnych i kulturowych

Popularna teza brzmi: „Uczelnie jako instytucje w ostatnich latach stają wobec wielkich wyzwań cywilizacyjnych i kulturowych”. Rozróżnienie cywilizacji i kultury nie jest oczywiste. Na potrzeby tego wystąpienia można rozpatrywać uwarunkowania cywilizacyjne jako odnoszące się do kultury materialnej a wartości niematerialne, w tym humanistyczne, można przenieść w świat kultury. Uczelnie stają w obliczu wielu wyzwań zewnętrznych. Wielowymiarowe kryzysy zewnętrzne odciskają piętno na wielu aspektach życia społecznego i gospodarczego w skali światowej. Pojawiają się jednak także wyzwania pochodzące z wewnątrz samych uczelni.

⁵ Wyniki badania ankietowego pn. „Ogólna ocena obszarów regulacji Ustawy 2.0 o kluczowym znaczeniu – po trzech latach jej wdrażania” zrealizowanego przez Fundację Rektorów Polskich na zlecenie Komisji ds. Strategicznych Problemów Szkolnictwa Wyższego KRASP

Rozpatrzmy w pierwszej kolejności generalne wyzwania cywilizacyjne o charakterze globalnym, zewnętrzne wobec uczelni. Za najważniejsze z nich można uznać: *zjawisko koncentracji w gospodarce* prowadzące do naruszania konkurencji (globalizacja vs. deglobalizacja w handlu), *rozwój technologii* (technokracja vs. technofobia, AI ...) inne zagrożenia dla ludzkości, a w tym *deficyt bezpieczeństwa* (terroryzm i wojny lokalne vs. konflikty światowe), *kształtowanie się społeczeństwa wiedzy* (społeczna rola oraz jakość edukacji i nauki vs. propagowanie postaw antynaukowych) *rola i pozycja uniwersytetu* (nieadekwatność misji vs. zobowiązania wobec społeczeństwa), *zmiany klimatyczne i ochrona planety* (niekoordynowana eksploatacja zasobów i zanieczyszczanie środowiska naturalnego vs. skuteczna i wspólna walka krajów świata ze zmianami klimatycznymi).

Wyzwania kulturowe pochodzące ze świata zewnętrznego wobec uczelni to m.in. dylematy:

- demokracja zgodna z konwencjami międzynarodowymi vs. populizm i naruszanie reguł np. fałszowanie lub nieuznanie wyników wyborów,
- poszanowanie standardów i konwencji międzynarodowych vs. naruszanie zaufania wynikającego z wielowiekowego doświadczenia społeczeństw w sferze kultury wspólnej egzystencji,
- poszanowanie odmienności kulturowej narodów i prawa do rozwijania własnego kapitału kulturowego vs. Mcdonaldyzacja kulturowa w wyniku i pod presją inwazji ekonomicznej,
- promowanie tożsamości i pozycji osoby ludzkiej z jej należnymi prawami człowieka vs. utrwalanie postaw ksenofobicznych lub dekadencjonalnych.

Przykładowa lista wybranych wyzwań i zagrożeń cywilizacyjnych oraz kulturowych wraz ze wskazaniem ryzyk z tym związanych obejmuje m.in. następujące elementy:

wśród wyzwań cywilizacyjnych:

- cyfryzacja uniwersytetu: bilans: koszty i korzyści (zagrożenia dehumanizacją),
- wyzwania ekonomiczne związane z wymogami pozyskiwania i utrzymywania bazy kadrowej i materialnej, w tym laboratoryjnej (ryzyko dekapitalizacji zasobów),
- konieczność utrzymywania pozycji konkurencyjnej wobec zewnętrznych podmiotów w nauce i technologii (utrata zdolności rywalizacji wobec innych podmiotów w nauce i technologii).

Przykładowe wyzwania kulturowe o charakterze wewnętrznym w uczelniach to:

- utrzymywanie się a nawet narastanie zjawiska malejącej adekwatności a zatem nienadążania misji w zmieniającym się otoczeniu (ryzyko utraty reputacji uniwersytetu),
- konflikt świata wewnętrznych wartości wobec presji rynku i wyzwań świata zewnętrznego (ryzyko konfrontacji wartości i zasad z regułami rynku),
- presja zmian w sferze governance (ryzyko konfliktu wymogów rządności i samorządności).

Obserwowane kryzysy i trendy mające znaczenie dla szkolnictwa wyższego

Prześledźmy kryzysy i ich skutki, które w ostatnich latach dotknęły uczelnie. W efekcie *pandemii COVID-19* nastąpiło upowszechnienie się technologii cyfrowych oraz technik komunikacji zdalnej, zarówno wśród kadry akademickiej jak i studentów. Zmiany w kształceniu dotyczą i dotyczyć będą nie tylko formy (z wykorzystaniem w szerszym bądź węższym zakresie kształcenia zdalnego), ale i kwestii organizacyjnych i merytorycznych (np. pojawia się wzrost zainteresowania krótkimi formami kształcenia i doksztalcenia się). Coraz większe znaczenie ma i będzie miało kształcenie interdyscyplinarne ze wzrostem znaczenia tzw. kompetencji miękkich z wprowadzeniem narzędzi informatycznych. *Wojna w Ukrainie* powoduje, że kontynuowane będą nasze działania partnerskie,

pomocowe dotyczące wspierania integracji szkolnictwa wyższego, nauki i innowacji Ukrainy z Europejskim Obszarem Szkolnictwa Wyższego oraz Europejską Przestrzenią Badawczą. Należy w większym stopniu rozwijać formy współpracy międzyuczelnianej na podstawie zawartych umów oraz współpracy na poziomie narodowych konferencji rektorów, co też się dzieje. Przewiduje się wzrost stopnia instytucjonalizacji współpracy Polski i Ukrainy w zakresie szkolnictwa wyższego, także w zakresie przywracania do funkcjonowania szkolnictwa wyższego w Ukrainie w okresie wojny i po wojnie. *Inflacja* spowodowała, że nastąpiło silne uderzenie w sferę finansów w uczelni związane ze wzrostem kosztów ich działania, ale w dłuższym okresie prognozuje się, że poziom inflacji po kilku kolejnych latach będzie obniżał się i zagrożenia z tym związane przestaną istotnie wpływać na funkcjonowanie uczelni. Pomijamy w tym wykładzie inne kryzysy, m.in. energetyczne i klimatyczne oraz ich skutki.

Uwzględniając referowane uwarunkowania obserwujemy następujące trendy w szkolnictwie wyższym, o kluczowym znaczeniu dla uczelni w poszczególnych obszarach:

- *Kształcenie*: transformacja cyfrowana, ujawnienie i wzmocnienie potrzeb osób uczących się, rola uczelni jako miejsca użytecznego uczenia się, modułowość kształcenia w kontekście uczenia się przez całe życie i rozwój kompetencji (microcredentials)
- *Cyfryzacja uczelni*: informatyzacja większości procesów, zarządzanie danymi a digital sovereignty, big data, infrastruktura cyfrowa (EOSC), usługi cyfrowe
- *Otwartość* jako warunek dla weryfikacji rzetelności prowadzonych badań w uczelniach: otwarta nauka, zarządzanie danymi badawczymi, nauka obywatelska, bezpieczeństwo i etyka, zaufanie publiczne i odpowiedzialność

- *Zrównoważony rozwój*: uwzględnienie celów ESG i zielonej transformacji, modele uczenia na bazie wyzwań społecznych i gospodarczych, nowe kompetencje, sztuczna inteligencja, kształcenie w zakresie umiejętności cyfrowych
- *Współpraca i mobilność*: rozwój uniwersytetów europejskich, nowe formy mobilności, w tym hybrydowe, mobilność wirtualna, agregowanie wspólnych efektów, uelastycznienie struktur kwalifikacji europejskich opartych na krótkich formach uczenia się, łączenie potencjałów dla wspólnych celów
- *Kariera akademicka*: zróżnicowanie ścieżek kariery akademickiej, zmiana modelu ewaluacji w kierunku uwzględnienia w ewaluacji całego spektrum osiągnięć i działań nauczycieli akademickich
- *Polityka publiczna*: rola uczelni w budowaniu wspólnej świadomości europejskiej i wspieraniu wspólnych europejskich wartości, wzmocnienie „europejskiego wymiaru” w kształceniu i badaniach, trendy polityczne, w tym zakresie finansowanie szkolnictwa wyższego w poszczególnych krajach oraz na poziomie europejskim
- *Trendy społeczne i kulturowe*: rola uczelni w budowaniu kulturowego dziedzictwa Europy jako jedna z misji uczelni, zaangażowanie społeczne, rozwój fundamentalnych wartości społeczeństwa demokratycznego, popularyzacja nauki i edukacja obywatelska.

Uwagi końcowe

W podsumowaniu odnotujemy przykładowe wyzwania rysujące się przed uczelniami w najważniejszych obszarach. W odniesieniu do systemu szkolnictwa wyższego i nauki istnieje pilna konieczność zwiększania nakładów budżetowych państwa, traktowanych jako inwestowanie środków publicznych dla przyspieszenia rozwoju kraju. Pożądana jest jednak pewna konsolidacja podmiotów i zasobów w systemie szkolnictwa wyższego.

Zmiany w procesie kształcenia będące następstwem jego ewolucji w najbliższej przyszłości i będą stanowić odpowiedź na zachodzące zmiany społeczne, gospodarcze i kulturowe, w tym także na nowe technologie (AI). System kształcenia będzie musiał sprostać wyzwaniom stawianym przez cele zrównoważonego rozwoju oraz inne strategie krajowe i międzynarodowe m.in. w zakresie ESG.

Sfera B+R wymaga podniesienia jakości i pozycji nauki polskiej w skali międzynarodowej, co jednak będzie mogło zaistnieć jedynie w korelacji z podniesieniem poziomu finansowania, z rozwojem narzędzi prawno-legislacyjnych oraz intensyfikacją współpracy z instytucjami zagranicznymi.

Wartości i wolności akademickie podlegają zagrożeniom mającym głównie charakter zewnętrzny wobec uczelni, wiążącym się z jednej strony z przejawami nierzetelności naukowej, a z drugiej, z rosnącym sceptycyzmem oraz nieufnością wobec nauki i naukowców oraz postawami antynaukowymi w społeczeństwie.

Doktorzy Honoris Causa Politechniki Koszalińskiej

**(Doctors Honoris Causa
of Koszalin University of Technology)**

Prof. Jan Kaczmarek	2003
Prof. Henryk Hawrylak	2005
Prof. Pierre Marché	2005
Prof. Józef Grochowicz	2006
Prof. Rudolf Michałek	2008
Prof. Tadeusz Luty	2008
Prof. Jarosław Mikielwicz	2009
Prof. Michał Białko	2012
Prof. Józef Gawlik	2016
Prof. Wojciech Kacalak	2017